

Mál nr. 370/2019

M og
V vegna farangursliðar fjölskyldutryggingarÁgreiningur um hvort skerða eigi bótarétt vegna brots á varúðarreglum.**Gögn.**

Málskot mótttekið 28.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Athugasemdir V dags. 21.11.2019.

Málsatvik.

Hinn 19. maí 2019 var M, ásamt kærasta sínum, í rútu á leið frá Jaco í Costa Rica til San José. Meðan á ferðinni stóð geymdu þau handfarangur sinn í farangurshólfi fyrir ofan sætin. Meðan á rútuferðinni stóð var bakpoka M stolið úr farangursrýminu. V telur bótaskyldu fyrir hendi en telur rétt að bætur verði skertar um helming þar eð umræddur bakpoki hafi verið skilinn eftir eftirlitslaus á almannafæri og M því ekki gætt fyllsta öryggis við vörslur hans svo sem áskilið sé í gr. 9.2 skilmála váttryggingarinnar.

Þessari afstöðu mótmælir M og telur að hún hafi farið að varúðarreglum svo sem kostur var. Rútuferðin hafi tekið þrjá og hálfan tíma og ekki hægt að ætlast til þess að hún sæti með bakpokann í fanginu þann tíma. Þá hafi ekki verið pláss fyrir hann á gólfinu. Pokinn hafi þá verið eins nálægt henni og kostur var, í hólfinu fyrir ofan sætin. Þau hafi orðið þjófnaðarins var einhverjum mínútum eftir að hann átti sér stað en þjófurinn hafi farið kænskulega að og haldið bakpoka M fyrir framan sig þegar hann þóttist sækja eigin farangur í hólfið. Þá telur M einnig að hún eigi að fá kostnað vegna flugmiða endurgreiddan en þar sem vegabréfi hennar hafi verið stolið hafi hún ekki getað haldið sig við upphaflega ferðaáætlun. Sá kostnaður hafi verið bein afleiðing þjófnaðarins og því eigi að bæta tjón vegna hans en við bótagreiðslu hafi einvörðungu verið tekið tillit til verðmætis bakpokans.

Í bréfi sínu til nefndarinnar vísar V til áður fram kominnar afstöðu sinnar. M hafi brotið gegn varúðarreglu viðeigandi váttryggingarskilmála, með því að skilja við hinn váttryggða farangur eftirlitslausan á almannafæri. Sé ekki farið að varúðarreglum geti ábyrgð félagsins fallið niður í heild eða að hluta, sbr. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004. Þá vísar V til tilgreindra fordæma nefndarinnar máli sínu til stuðnings og telur rétt að skerða bætur til M um helming.

Álit.

Í ljósi kröfugerðar M, en hún kvartar í málskoti yfir því að V hafi ekki bætt tjón hennar af farmiðakaupum vegna breyttrar flugleiðar, er rétt að árétta að farangurstrygging fjölskyldutryggingar M hjá V tekur til munatjóns, þ.e. farangursins sjálfs en ekki tjóns sem kann að leiða af missi hans. Eins og fram kemur í málskoti telur V að M hafi gerst brotleg við gr. 9.2 í viðeigandi skilmálum en þar komi fram að ekki skuli skilja við hina váttryggðu muni eftirlitslausa á almannafæri, og því sé rétt að skerða bætur til hennar um helming, sbr. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga. Í málskoti kemur fram að M hafi sett umræddan bakpoka í farangurshólf sem var staðsett fyrir ofan sæti hennar í rúttunni. Hann hafi því verið eins nálægt henni og kostur var og hún áttað sig á þjófnaðinum örfáum mínútum eftir að hann átti sér stað. Eins og atvikum hér er háttað verður ekki talið að farangurshólf fyrir ofan sæti farþega teljist til almannafæris í skilningi gr. 9.2 í umræddum skilmálum, enda um að ræða geymslusvæði sem „tilheyrir“ farþegum í viðkomandi sætum og ekki gert ráð fyrir að aðrir farþegar hafi alla jafna neitt þangað að sækja. Því verður ekki fallist á að M hafi brotið gegn umræddu varúðarákvæði. Þykja samkvæmt framansögðu ekki efni til að skerða bætur til M, enda skilyrði 26. gr. laga um váttryggingarsamninga til þess ekki uppfyllt.

Niðurstaða.

M á óskertan bótarétt úr farangurstryggingarlið fjölskyldutryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík, 10. desember 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.